

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 345 din 19.07.2023

Dosar nr: 263/ 2021

Petiția nr: 2651/13.04.2021

Petent: ...

Reclamat: R.A. Aeroportul Iași

Obiect: petentul reclamă faptul că prin hotărârea Consiliului de administrație s-a hotărât ca angajații punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași să nu mai beneficieze de parcare gratuită din incinta parcurii administrată de RA Aeroportul Iași comparativ cu angajații regiei, care beneficiază de gratuitate la parcare.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. ... cu domiciliul în ..., email: [....](#)

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. R.A. Aeroportul Iași cu adresa de corespondență în Iași, Str. Moara de Vânt nr. 34, Jud. Iași

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 2651/19.05.2021 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3802/19.05.2021 a fost citată partea reclamată, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului Sars-Cov2, au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 8-9 la dosar).

5. Partea reclamată a transmis un punct de vedere la data de 18.06.2021 și a comunicat acordul privind soluționarea în lipsă a petiției (filele 10-32 la dosar).

6. Punctul de vedere al părții reclamate a fost transmis petentului prin adresa înregistrată cu nr. 5520/23.07.2021, acordându-se acestuia un termen pentru depunerea de note/concluzii scrise (fila 33 la dosar).

7. Petentul nu a transmis note/concluzii scrise și nu a mai depus alte înscrisuri la dosar.

8. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

9. Petentul sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare asupra sa, arătând următoarele:

9.1 Petentul este ofițer de poliție din cadrul Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași, subordonat direct Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române.

9.2 Consiliul de Administrație al R.A. Aeroport Iași, prin Hotărârile nr. 16/15.02.2021 și nr. 27/19.03.2021 hotărăște că, începând cu data de 01.04.2020, angajații Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași - Biroului Vamal Aeroport Iași și ai SRI din Aeroportul Internațional Iași nu mai beneficiază de parcare gratuită în incinta parcării administrată de către RA Aeroportul Iași și informează, prin adresa nr.1593/23.02.2021 că toți angajații instituțiilor menționate anterior, dacă vin la aeroportul Iași cu autoturismul personal, vor trebui să plătească lunar taxa de 35 de lei plus costul de achiziție al cardului de parcare.

9.3 Petentul arată că distanța de la domiciliul acestuia până la aeroport este de 12 km, programul de lucru fiind de 12 ore în ture 12/24 cu 12/48, deplasarea făcându-se cu autoturismul personal. De la data de 01.04.2021 personalul Punctului Poliției de Frontieră care au avut cartelă de acces parcare gratuită până la acea dată, sunt denumiți „Clienți.”

9.4 Se arată că, potrivit art. 10 și următoarele din OUG nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României aprobată de Legea nr. 243/2002, actualizată și consolidată: *„Imobilele în care funcționează punctele de trecere și terenurile aferente acestora, care constituie domeniu public al statului ori domeniu privat și se administrează de către una dintre autoritățile sau instituțiile prevăzute la art. 12 alin 1 ori de alte persoane juridice, se pun în mod gratuit la dispoziție celorlalte autorități cu competență de control la trecerea frontierei de stat.”*

9.5 De asemenea, art. 12 pct 1 din OUG nr. 105/2001 prevede următoarele: *„În punctele de trecere a frontierei își desfășoară activitatea personalul tuturor autorităților publice care au potrivit legii competențe pe linia controlului la trecerea frontierei de stat”.*

9.6 Petentul consideră că este discriminat ca și angajat a Politiei de Frontieră Române care își desfășoară activitatea în cadrul Aeroportului Internațional Iași față de angajații R.A. Aeroportul Iași, respectiv personal administrativ, pompieri, electricieni, agenți de securitate, personal medical, care beneficiază de gratuitate la parcare.

9.7 Totodată, petentul apreciază că este discriminat față de angajații RA Aeroportul Iași prin instituirea și forțarea indirectă la plata parcării pentru autoturismul personal folosit la deplasarea la/de la locul de muncă, serviciul fiind în interesul statului român, aceasta deoarece în toate aeroporturile din România angajații instituțiilor menționate beneficiază de gratuitate la parcare, iar în incinta aeroportului Iași nu există alte spații de parcare gratuite.

10. În concluzie, petentul consideră că faptele descrise se încadrează în prevederile art 10 lit f) si lit h) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și solicită constatarea și sancționarea faptei săvârșită de către Consiliul de administrație al R.A Aeroportul Iași prin hotărârile nr. 16/15 02.2021 și nr. 27/19.03.2021. Se solicită ca, pe lângă constatarea faptei de discriminare și aplicarea amenzii contravenționale, să se dispună obligarea părții reclamate să mențină serviciul gratuit de parcare atât pentru petent cât și pentru ceilalți angajați ai Punctului Poliției de Frontieră

Aeroport Iași care își desfășoară activitatea în cadrul Aeroportului Internațional Iași și să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii.

11. În susținerea celor declarate în petiție, petentul a depus la dosar următoarele înscrisuri: hotărârea Consiliului de Administrație al RA Aeroportul Iași nr. 27 din 19.03.2021, adresa de înștiințare 2483/23.03.2021 a RA Aeroportul Iași, anexă cu tabelul personalului Punctului Poliției de Frontieră, adresa de înștiințare privind cuantumul lunar al taxei de parcare din data de 23.02.2021, adresa Șefului Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași către RA Aeroportul Iași din 25.02.2021, adresa Șefului Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași către RA Aeroportul Iași din 25.03.2021, adresa Șefului Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Iași către RA Aeroportul Iași din 31.03.2021 (filele 4-7 la dosar)

12. Nu au mai fost depuse alte înscrisuri la dosar în susținerea celor menționate de petent.

Susținerile părții reclamate

13. Partea reclamată a depus la dosar un punct de vedere, prin care, față de motivul de discriminare invocat în petiție, arată următoarele:

13.1 Prin petiție se solicită constatarea și sancționarea faptei prevăzută de art. 10 lit. f) și h) din OUG nr. 137/2020, pretins a fi săvârșită la data de 15.02.2021 de Consiliul de administrație al RA Aeroportul Iași prin hotărârile nr. 16/15.02.2021 și nr. 27/19.03.2021, cu obligarea părții reclamate la menținerea serviciului gratuit de parcare pentru petent cât și pentru ceilalți angajați ai Punctului Poliției de Frontieră Aeroportul Iași. Potrivit petentului, discriminarea acestuia în raport cu angajații RA Aeroportul Iași rezidă din modul de realizare a accesului în parcare regie, aceștia din urmă beneficiind de parcare gratuită.

13.2 Prin urmare, se constată faptul că petentul nu reclamă o îngrădire a liberului acces în parcare regie ci faptul că, pentru a folosi parcare, acesta trebuie să achite suma de 35 lei/lună, în susținerea cererii fiind invocate și dispozițiile art. 10 și 12 din OUG nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României.

14. Partea reclamată apreciază că nu sunt întrunite condițiile art. 10 lit. f) și h) din OG nr. 137/2020 pentru a atrage răspunderea contravențională a RA Aeroportul Iași iar situația de fapt descrisă de petent nu se încadrează în dispozițiile acestor prevederi, nefiind întrunite nici unul dintre elementele constitutive ale faptei contravenționale reglementate de acest articol.

15. Nu se poate vorbi, în mod cert, nici de discriminarea unui angajat al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române în raport cu angajații RA Aeroportul Iași, indiferent de locul unde acesta își desfășoară activitatea, regia, în calitate de angajator, având obligații față de proprii angajați conform prevederilor Codului muncii, ale contractelor individuale de muncă încheiate cu aceștia și ale contractului colectiv de muncă încheiat la nivelul unității.

15.1 Astfel, conform art. 37 din Codul muncii, care prevede că "*drepturile și obligațiile privind relațiile de muncă dintre angajator și salariat se stabilesc potrivit legii, prin negociere, în cadrul contractelor colective de muncă și al contractelor individuale de muncă*", Contractul colectiv de muncă încheiat la de unitate RA Aeroportul Iași 2020 stabilește în sarcina regiei următoarele obligații:

- *Angajatorul va asigura transportul gratuit al personalului la și de la locul de muncă, cu vehiculele administrative din dotare, în condițiile legii și cu respectarea traseului stabilit de conducerea regiei* (art 134 alin 1).

- *Angajatorul va asigura personalului unității acces gratuit în parcare destinată salariaților, pe baza de cerere individuală și cu condiția achitării contravalorii cartelei de acces în parcare*", utilizarea facilității de transport gratuit la și de la locul de muncă fiind opțională pentru salariați.

15.2 Având în vedere faptul că acest contract colectiv de muncă produce efecte doar în raport cu salariații RA Aeroportul Iași și nu se aplică instituțiilor partenere, în speță angajaților Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române, partea reclamată consideră că în această situație nu se poate vorbi de existența vreunei discriminări.

16. În ceea ce privește invocarea, de către petent, a dispozițiilor art. 10 și 12 din OG nr. 105/2001 privind OUG nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, partea reclamă apreciază că doar imobilele în care funcționează punctele de trecere și terenurile aferente acestora se pun în mod gratuit la dispoziția autorităților cu competențe de control la trecerea frontierei de stat și nu toate spațiile deținute de RA Aeroportul Iași.

17. Se arată că HG nr. 305/2003 privind deschiderea punctului de trecere a frontierei de stat și înființarea biroului vamal de control și vămuire la frontieră pentru traficul internațional de călători și de mărfuri pe Aeroportul Iași, reglementează expres spațiile care se pun la dispoziție autorităților cu competențe de control la trecerea frontierei de stat, în mod gratuit, de către Aeroportul Internațional Iași, anexele 1 și 2 enumerând explicit spațiile și utilitățile necesare pentru desfășurarea activității de control la punctul de trecere a frontierei de stat și pentru activitatea vamală care se asigură de RA Aeroportului Iași și care trebuie asigurate de regie pentru buna desfășurare a activității Poliției de Frontieră la Punctul de trecere al frontierei de stat - Aeroportul Internațional Iași.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 5 din HG nr. 305/2003¹ se stabilește în mod expres faptul că toate cheltuielile de personal și asigurarea mijloacelor de transport necesare în vederea bunei desfășurări a activității Poliției de Frontieră la Punctul de trecere al frontierei de stat - Aeroportul Internațional Iași sunt în sarcina exclusivă a angajatorului petentului.

18. Prin Hotărârea nr. 16/15.02.2021 Consiliul de Administrație a aprobat tarifele de utilizare a parcurii publice și a căilor de acces din cadrul RA Aeroportul Iași, conform anexei la aceasta iar, ulterior, prin Hotărârea nr. 27/19.03.2021 s-a aprobat *"atribuirea pentru Poliția de Frontieră, Biroul Vamal și SRI a câte patru locuri de parcare pentru care vor avea acces gratuit cu cartele de intrare unică, pentru restul fiind necesara plata taxei de 35 lei/luna"*, în baza acestei hotărâri Poliția de Frontieră beneficiind de un număr de patru locuri de parcare gratuite, rezervate și delimitate corespunzător, situație care a fost comunicată Poliției de Frontieră Română - Inspectoratul Teritorial Iași cu adresa de înaintare din data de 23.03.2021.

19. Partea reclamată arată că prin adresa înaintată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la data de 15.04.2021, RA Aeroportul Iași a răspuns la adresele acestei instituții din 25.03.2021 și 31.03.2021 întemeiate pe dispozițiile art. 10 și 12 din OG nr. 105/2001 privind OUG nr. 105/2001.

¹ art. 5 din HG nr. 305/2003: "Cheltuielile privind personalul și dotarea corespunzătoare a punctului de trecere a frontierei de stat și înființarea biroului vamal de control și vămuire la frontieră, precum și asigurarea mijloacelor de transport necesare în vederea bunei desfășurări a activității se suportă din bugetul instituțiilor prevăzute la art. 2 alin (1)"

20. În concluzie, partea reclamată apreciază că discriminarea invocată este lipsită de orice fundament și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

21. În susținerea celor menționate, partea reclamată a depus la dosar următoarele înscrisuri reprezentând: hotărâri ale Consiliului de administrație nr. 16 din 15.02.2021 cu anexa acesteia și nr. 27/19.03.2021, adresele de corespondență din data de 23.03.2021 și 15.04.2021 cu Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, extras din Contractul colectiv de muncă (filele 25-32 la dosar).

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, **tratamentul juridic nu poate fi decât diferit**. *Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

22. În **fapt**, se reține că, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare asupra petentului care, în calitate de angajat al punctului

Poliției de Frontieră Aeroport Iași nu mai beneficiază de acces gratuit în incinta parării administrată de RA Aeroportul Iași comparativ cu angajații regiei, care beneficiază de gratuitate la parcare.

Colegiul director este chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și al documentelor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un cadru de inegalitate.

23. **În drept**, Colegiul director se raportează la actul normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

24. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

25. Potrivit art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

26. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr.137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția criteriului, ca motiv determinant, trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din

faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

27. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, care, legat de prevederile privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

28. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

29. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare și anume, dacă acesta a fost supus unei discriminări ca urmare a faptului că s-a instituit și i s-a impus achitarea unei taxe lunare pentru accesul cu autoturismul personal în parcare din incinta aeroportului unde își desfășoară activitatea, în comparație cu angajații RA Aeroportul Iași care beneficiază de gratuitate la parcare.

30. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui *tratament diferențiat* aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui *criteriu* de discriminare conform. art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, se poate considera discriminare:

- * o diferențiere
- * bazată pe un criteriu
- * care atinge un drept

* dreptul să fie justificat.

31. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării astfel cum este reglementată de articolul 2, alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

32. Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzată de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

33. Colegiul director, din analiza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei constată următoarele:

- Petentul este ofițer de poliție în cadrul Poliției de Frontieră Române și își desfășoară activitatea la Punctul Poliției de Frontieră Aeroport Iași, făcând deplasarea la locul de muncă cu autoturismul personal, distanța de parcurs până la serviciu fiind de de 12 km.

- Consiliul de Administrație al RA Aeroport Iași a hotărât că, începând cu data de 01.04.2020, angajații instituțiilor partenere externe nu mai beneficiază de acces gratuit în incinta parării administrată de regie și informează că toți angajații acestor instituții vor trebui să plătească lunar o taxă de 35 de lei plus costul de achiziție al cardului de parcare.

Prin cele două hotărâri emise la data de 15.02.2021 și 19.03.2021, Consiliul de Administrație a aprobat tarifele de utilizare a parării publice și a căilor de acces din cadrul RA Aeroportul Iași, precum și atribuirea pentru instituțiile partenere a câte patru locuri de parcare cu acces gratuit, rezervate și delimitate corespunzător. Această decizie a fost comunicată Poliției de Frontieră Română - Inspectoratul Teritorial Iași la data de 23.03.2021, cu mențiunea că, pentru Punctul Poliției de Frontieră Aeroport Iași - Biroului Vamal Aeroport Iași, instituția va avea acces gratuit cu cartele de intrare unică pentru patru locuri de parcare, pentru restul de locuri fiind necesară plata taxei de 35 lei/lună pe loc de parcare.

- În raport cu angajații săi, RA Aeroportul Iași are, conform prevederilor Codului muncii și ale Contractului colectiv de muncă încheiat la nivelul unității, obligația de a asigura transportul personalului gratuit la și de la locul de muncă, cu vehiculele administrative din dotare (facilitate opțională pentru angajați) sau de a asigura acces gratuit în parcare destinată salariaților, pe baza de cerere individuală și cu condiția achitării contravalorii cartelei de acces în parcare.

- Prevederile legislative privind deschiderea punctului de trecere a frontierei de stat și înființarea biroului vamal de control și vămire la frontieră pentru traficul internațional de călători și de mărfuri pe Aeroportul Iași, reglementează expres spațiile care se pun, în mod gratuit, la dispoziție autorităților cu competențe de control la trecerea frontierei de stat, și care trebuie asigurate pentru buna desfășurare a activității Poliției de Frontieră, aceleași prevederi stabilind și faptul că toate cheltuielile de personal și asigurarea mijloacelor de transport necesare în vederea bunei desfășurări a activității Poliției de Frontieră la Punctul de trecere al frontierei de stat - Aeroportul Internațional Iași sunt în sarcina exclusivă a acestei instituții.

34. Colegiul director apreciază că partea reclamată nu a luat măsuri cu caracter particular, care să îl vizeze exclusiv pe petent, ci a luat o decizie internă privind modul de realizare a accesului în parcare administrată de regie, instituția aplicând o politică comercială cu respectarea legislației specifice în domeniu. Totodată, reclamata a adus la cunoștința instituțiilor partenere alocarea către acestea a unui număr egal de locuri de parcare cu acces gratuit, inclusiv taxele lunare și costul de achiziție al cardului de parcare pentru persoanele care solicită accesul în parcare administrată de regie.

35. În speță, Colegiul director ia act de susținerile petentului conform cărora acesta consideră este discriminat în raport de alți angajați ai regiei, deoarece aceștia, în calitate de salariați ai RA Aeroportul Iași beneficiază de facilitatea unui loc de parcare cu acces gratuit, Colegiul director urmând a reține că situația *nu este comparabilă față de persoanele care se află* în această ipostază. Din expunerilor părților și conform reglementărilor rezultă că situațiile sunt diferite, cele două categorii de personal menționate în cauză sunt diferite, aceștia aparținând de angajatori diferiți care sunt instituții separate, între fiecare angajator și salariații săi existând stabilite relații de muncă cu facilități diferite pentru fiecare categorie, între cele două categorii de personal nefiind aplicat un tratament diferențiat în cazul ce face obiectul plângerii. Petentul, ca angajat al Poliției de Frontieră Române nu beneficia de loc de parcare gratuit în incinta parării administrată de RA Aeroportul Iași iar măsura de a nu se menține serviciului gratuit de parcare a fost justificată de complexul de împrejurări existent, potrivit prevederilor legale.

36. Prin coroborarea elementelor probatorii ale dosarului în cauză, împreună cu analiza faptelor expuse de părți, Colegiul director consideră că, plângerea astfel cum este prezentată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt, care să permită, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat petentului pe baza unui criteriu menționat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de norma juridică.

37. În speța ce face obiectul dosarului nu au fost identificate diferențe de tratament create prin distincții între situații analoage și comparabile și nu se poate reține o situație comparabilă între cele două categorii de persoane, respectiv o persoană încadrată la Poliția de Frontieră – Biroul Vamal Aeroport Iași și o persoană angajată la RA Aeroportul Iași, drepturile acordate de către instituțiile în cauză cu aplicarea dispozițiilor legale fiind diferite,

acestea fiind stabilite de legislația specifică. Faptele prezentate nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi calificate ca fiind fapte de discriminare.

38. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor OG nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (nu sunt situații comparabile).

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 19.07.2023 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN - Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN - Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 13.08.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.